

ANH LÍNH BẢO VỆ TỰ DO

TỔ ĐÌNH ĐÀI

LỜI NÓI ĐẦU

Sau Thế chiến thứ Hai, nhân dân Việt Nam đồng lòng đứng lên đánh đuổi thực dân Pháp để giành Độc lập... Cuộc chiến tranh tương tàn, kéo dài 9 năm gian khổ... Một số Bà con yêu nước, và Trí thức bị mê hoặc... chưa phân biệt ai bạn, ai thù.

Hiệp định Geneve, 1954, Việt nam chia cắt, lấy sông BẾN HẢI làm ranh giới. Miền Nam là vùng đất tự do, do Tổng-thống Ngô đình Diệm lãnh đạo, được củng-cố và xây dựng...

1956, Miền Bắc bắt đầu gây chiến, xâm chiếm Miền Nam. Quân đội VNCH đã đủ sức đánh trả... bảo vệ an ninh Bốn Vùng Chiến thuật.

Chiến dịch ĐỔ-XÁ, 1964, quân ta phá tan Mặt khu bất khả xâm phạm của địch, đã chứng tỏ sự phát triển nhanh chóng và hùng mạnh của QLVNCH với tinh thần dũng cảm, yêu nước, yêu tự do của nhân dân miền Nam.

1965, Đồng minh trực tiếp tham gia, hỗ trợ, đứng đầu là Quân đội Hoa-ky, Úc, Nam hàn, Thái lan, Phi luật tân v. v... Miền Nam trở thành Tiền đồn của Thế-giới TỰ DO. Liên-xô, Trung cộng cũng ồ ạt viện trợ cho miền Bắc... Cuộc chiến ý thức hệ giữa hai Phe xảy ra ác liệt...

Tết MẬU-THÂN, địch đã vi phạm ngừng bắn, Quân-lực VNCH đã anh dũng đánh tan sức tấn công mạnh mẽ của phe địch khắp 4 vùng chiến thuật và đã tái chiếm thành phố Huế...

Mùa HÈ ĐỔ LỬA 1972... địch tập trung tấn công vào 3 trọng điểm :Quảng trị, Kontum, Bình long... Mặc dầu với sự viện trợ tối đa về vũ khí tối tân của Liên-xô, Trung cộng, quân ta đã anh dũng tái chiếm Cổ-thành Quảng trị, giữ vững Bình long và Kontum không để một tấc đất lọt vào tay địch.

HIỆP ĐỊNH PARIS, 1973, đánh dấu một bước ngoặt mới, Đồng minh không còn trực tiếp tham chiến, Việt Nam phải đương đầu phe Cộng sản toàn Thế-giới.

Đến tháng TƯ ĐEN, 1975, Đồng minh phản bội, Đại tướng Dương văn Minh đầu hàng... Như một tiếng sét ngang tai, nổi nhục mất nước... Với truyền thống bất khuất của dân tộc, với chí khí anh hùng, quyết lòng bảo vệ chính nghĩa và tự-do. Năm TƯỚNG đã Tự vận. Theo gương cao quý ấy, hàng trăm binh-sĩ cấp TÁ, UY, Hạ sĩ quan và Chiến sĩ cũng đã tự hủy thân mình, không chịu để rơi vào tay giặc. Thật là một hình ảnh hào hùng, vĩ đại mà trên thế giới chưa có một dân tộc nào đã làm như vậy!

Số anh em còn lại chịu cảnh tù đày, khổ ải... nơi rừng sâu nước độc... và cuối cùng là cuộc sống ly hương!

Tập thơ này không bàn đến cuộc chiến, không bàn về cuộc chiến, cũng không ghi lại các trận đánh. Mục đích duy nhất, **vinh danh khen tặng lòng yêu nước, yêu tự do của Anh Chị Em Việt Nam các cấp trong QLVNCH.** Họ đã anh dũng hy sinh cả một đời trai trẻ. Bỏ dở việc học hành, người yêu. Xa gia đình, cha mẹ, vợ con dần thân vào cuộc chiến đấu gian khổ, máu lửa để bảo vệ quê hương thân yêu. Ở hậu phương, các bà mẹ, người vợ, người yêu ngày đêm lo lắng, kích lệ... mỗi mòn chờ đợi ngày chiến thắng vinh quang, đem lại tự do, hạnh phúc cho miền Nam.

Nén hương lòng, vô cùng thương nhớ và biết ơn hơn 260.000 Anh hùng Nghĩa sĩ các cấp đã nằm xuống trên mảnh Việt Nam yêu dấu, để chúng tôi được sống đến ngày hôm nay.

Cầu chúc các Thương phế binh, các bà Mẹ, các Quả phụ, Cô nhi... Xin Trời ban phước, sức mạnh để vượt qua mọi khó khăn gian khổ. Hy vọng một tương lai sáng lạng. Cầu cho đất Mẹ sớm được tự do và hạnh phúc.
Thành kính, Đa-tạ.

IOWA cuối năm 2008
TỔ ĐÌNH ĐÀI

50 LÁ CỜ CỎ THÀNH QUẢNG TRỊ
(Phỏng theo MX Giang văn Nhân)

Cửa đã mắt, khó lòng lấy lại,
Đã rời thành, tái chiếm khó khăn!
Kỳ hạn đề ra, quả cảm vạn năn!
TINH THẦN YẾU NƯỚC, tường thành rung rinh!

CỎ THÀNH ơi, trải bao thế hệ nhân tình,
Thân dù đổ nát, hồn linh vẫn còn!
Sá gì chiến trường ngổ ngảng cỏn con,
Làm sao sánh nổi nước non oai hùng!

Đoàn quân CỘP BIỂN anh dũng hiếu trung,
THÂN dù cát bụi, hoa LÒNG thanh cao!
Mặc cho gian khổ máu lửa, binh đao,
Danh con “Bà PHƯỚC” anh hào tâm linh!

Bão Elsia, giọt mưa trứ nặng nhân tình,
Làm màn bảo vệ, giúp con mình tiến lên!
Địch hoảng hồn, trời đất chên vênh,
Lưỡi gươm CÔNG CHÍNH lướt trên đầu thù!

CỜ VÀNG ngạo nghễ giữa sương mù,
Cỏ gai, lau sậy cuốn dù bay xa...
TÌNH NGƯỜI trong sáng như ngọc ngà...
Uy danh CỘP BIỂN lan xa khắp miền!

(Chiến thắng Tái chiếm Cỏ thành, TQLC được Vinh danh, T. T Nguyễn văn Thiệu đã thị sát chiến trường, và ngợi khen tinh thần dũng cảm của TQLC và các Binh chủng khác gan dạ, anh hùng của QLVNCH...)

51 NGƯỜI TÔI YÊU

Tôi yêu anh lính MŨ XANH
Mây trời biêng biếc, bình bông mộng mơ!
Tình thương nốt nhạc, lời thơ...
Mưa rào, tuôn xuống nhung tơ bạc vàng!
RẦN RI, sóng biển âm vang,
Ôm bờ cát trắng, thì thầm vai em
Lòng CÔNG CHÍNH, dải lụa mềm.
Chim BỒ câu trắng, HÒA BÌNH hò reo!
Tim anh suối mát trong veo,
Nhiệt yêu TỔ QUỐC, chịu lời TRÂU ĐIÊN!
TRUNG HIẾU như SÓNG THẦN TIÊN,
THỦY CHUNG bè bạn, chiều nghiêng nắng vàng!

TÌNH THƯƠNG róc rách mây ngàn,
Long lanh ánh mắt, tràn đầy nghĩa nhân!
Nụ cười thơm ngát ruộng đồng,
BẢO VỆ NHÂN LOẠI trở thành HÙM BEO!
ANH đi khắp chốn quê nghèo,
TỰ DO HẠNH PHÚC cấy gieo bốn Vùng.
Điểm tô chữ “S” đẹp vô cùng,
Ngàn hoa đua nở dưới vừng Rạng đông.
Dáng anh SƠN THỦY THẦN ĐỒNG
TÌNH NHÀ, NỢ NƯỚC gánh gồng hai vai. .
Viết trang lịch sử hùng oai,
Đội trời đạp đất, đổ ai sánh cùng!

52 CỜ BAY

Cờ bay, cờ bay KỶ ĐÀI xứ HUẾ
Thành phố Nho-giáo thơ mộng tuyệt vời...
Cờ bay CỔ THÀNH QUẢNG TRỊ xa xôi,
Hồn thiêng đất nước rạng ngời núi sông!

Cờ được cắm trên vũng MÁU HỒNG,
THỊT XƯƠNG yêu quý, đàn con anh hùng
Làm Paris hốt hoảng rối tung
Kẻ mừng, người sợ, khép mình êm ru!

Trời HOA THỊNH ĐÓN tan ánh mây mù,
Mừng cho BÈ BẠN huy hoàng thành công!
Ích kỷ, xấu xa từ ở trong lòng,
Giã từ bè bạn, nỗi niềm quặn đau!

Trời BẮC KINH hoảng sợ cúi đầu,
Biên thủy SÓNG BIỂN bắt đầu rền vang!
MẠC TƯ KHOA Ba-Chóp kinh hoàng,
Xé tan lớp áo, phấn son mỹ đời!

Quê nhà dù đang bị chìm đắm chơi vơi,
Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ, rạng ngời bốn phương!
Ôi hình chữ "S yêu mến dịu dàng,
Thấm vào da thịt, trái tim loài người..."

53 NÚI ĐỒI CAO NGUYÊN (1972)

(Kính tặng Đại tá Nguyễn đình Bảo, TĐT
Binh chủng Nhảy dù và các chiến sĩ Hy sinh ở
Tiền đồn Charly)

Charly, vùng cao nguyên xinh đẹp,
Đồi núi chập chùng, trải tận trời xa.
Hoàng hôn về, vạn vật sương sa,
Rừng xanh thay áo, hoa dù tuyết son. .

Hỡi ôi, chiến trận, pháo kích dập dồn,
Ngày đêm khói lửa, đạn bom kinh hoàng!
Anh hùng dũng cảm hiên ngang,
Quyết lòng TỬ THỦ, bảo toàn núi sông!

Các anh ra đi vào cõi hư không,
Đền ơn nợ nước, vui thân sa trường!
Khăn tang chinh phụ mỗi mòn,
Hương tình sống mãi, tràn đầy ái ân!

Anh đã đi xa, em vẫn thấy ở gần,
Cờ vàng phát phới, trong ngân mây chiều.
Thu về gió lạnh đều hiu,
Lá vàng rơi rụng, nhớ màu đồi Charly...

54 ANH LÍNH TIỀN ĐÒN (P. L. Bà rá)
(Tặng các con nhỏ dại)

Bao năm **ĂN TẾT** xa nhà,
Năm nay Ba thấy xót xa vô cùng!
Phước Long đồi núi điệp trùng,
Núi Bà Rá sừng sững ngó dòm chừng Ba.
Thị trấn như ngọn đèn lòa,
Dân cư thưa thớt, thiết tha yêu đời
Đạn thù giăng bủa khắp nơi,
Chực chờ nuốt sống phố nghèo hiền lương!
Lệnh **HÀNH QUÂN**, phải lên đường!
Trực thăng thả xuống địa phương đang cần.
Núi đồi trơ trọi trống không,
Chênh vênh lều vải, mênh mông bơ phờ!
Giật mình **NHỚ** lại con thơ,
Sài Gòn trái thắm phương trời mờ xa!
Không mẹ cha, ôm vú **BÀ**,
Xác xơ lạc lõng, chợ đời oái oăm!
ĐAU LÒNG anh lính trận tiền!
Đồi hoang, đất đỏ, ưu phiền chua cay!
Gối đầu, thùng dụng cụ Y khoa,
Cứu người, hãy **TỰ CỨU** ta bây giờ!
Mây buồn, đồi núi ngẩn ngơ,
Gởi hồn theo gió lệ mờ lòng đau!
Cầu trời, hương nắng thoảng bay,
Phủ lên chiều rộng một màu yêu thương!

55 TUỔI TRẺ YÊU ĐỜI
Chiến trường Cao nguyên 1972
Viết theo lời tâm sự của
Tướng **LÊ MINH ĐẢO**

Chiến trường cao nguyên sôi động,
Đơn vị tôi có nhiệm vụ tấn công.
THƯƠNG BINH về, tôi rất đau lòng,
Trái tim lửa dậy, hờn căm quân thù!

Giữa đồi hoang, rừng núi âm u ,
HỒN NHIÊN anh lính, hiền từ thân thương!
Thân mình loang lổ, máu đỏ nhuộm hương,
Chờ di chuyển, về Sài Gòn mù xa!

Hải hùng chiến trận, hát bản hùng ca,
Đoàn quân tiếp viện, xông ra chiến trường.
Một bạn, khí phách hiên ngang
Dừng an ủi bạn, bị thương đang chờ...!

Họ bắt tay nhau, nụ cười hoa nở,
NHIỆM VỤ hoàn thành, ca khúc khải hoàn. .
Nhớ thăm mình, nét mặt hân hoan
Niềm vui chiến thắng, hoa quàng trên vai!

Thần đồng, tuổi trẻ hùng oai
TÌNH YÊU TỔ QUỐC, chói lòa núi sông!
Niềm tin chiến thắng, khúc nhạc anh hùng!
NỤ CƯỜI hôm ấy, vào lòng Mẹ yêu!

Hình ảnh xưa **ẦY** như dải lụa điều,
Trái tim công chính, đóa **HOA** yêu đời.
THIÊN THẦN thay, tuổi trẻ tuyệt vời,
Tình yêu **NHÂN LOẠI** rạng ngời ngàn thu!

(Mùa hè Đỏ Lửa, địch tấn công khắp 4 vùng, quan trọng nhất là Quảng Trị, Kontom, Bình Long... (Lộc Ninh, An Lộc)... quân ta đã anh dũng đánh bại quân địch, tái chiếm **Cố** thành QT, bảo vệ an toàn Kontom và Bình-long, được T. T Nguyễn Văn Thiệu thị sát chiến trường và khen tặng...)

56 TRÁI TIM THẦY THUỐC
(Phòng theo MX YS Nguyễn văn Thế)

Mũ anh XANH BIẾC bênh bồng,
RẦN RI sóng biển, như rồng phượng bay.
Xinh xinh chữ THẬP ĐỎ trên tay,
TÌNH THƯƠNG nhân loại ẩn sâu trong lòng

QYV Trương hữu Sanh vào buổi hoàng hôn,
Lệ sầu Đức Mẹ, Quan âm thờ dài. .
Hàng cây dương liễu, gió rít bên tai...
Mùi thơm khuyên diệp, đôi vai sương đầy!

Đời trai chinh chiến, vó ngựa trắng gày,
Trái tim Thầy thuốc ngát ngây mây chiều!
Đêm về ngơ ngẩn, gió lạnh đìu hiu...
Mẹ già rơi lệ, người yêu thăm sầu!

Bốn vùng Chiến thuật lăm cảnh thương đau,
Núi sông rơi lệ, bể sầu ngổn ngang!
Hầm sâu, giấc ngủ kinh hoàng,
Đạn rơi, súng nổ bồn chồn sương khuya!

Các Quân y viện chật ních trong ngoài,
Lựa thương, trại bệnh, thân người thăm thê!
Cái chết, cái sống gần kề,
Xót thương nhân loại nằm lè vực sâu!

Anh HÂN, SANH và các anh em ơi,
Cà Mau, Quảng Trị khắp nơi lệ buồn...
Hồn thiêng từ thuở VUA HÙNG
Cuốn phăng tội ác, trả nguồn sống tươi!

(1) QYV TQLC Lê hữu Sanh ở tại Rừng Cắm,
Thủ Đức

*(1973, tình hình chiến trận ác liệt, phong trào Phản
chiến ở Mỹ lên cao... Vì quyền lợi ích kỷ, đảng phái
trong nước Hoa-kỳ... Hiệp định Paris ký kết, Việt nam
phải đương đầu với miền Bắc được sự hỗ trợ đặc
lực của Nga Xô và Trung Cộng...)*

57 HOA Y ĐẠO
(Kính tặng BS Bửu Trí
Hy sinh ở chiến trường)

Chiều Bệnh viện, tơ lòng nghẹn lồi,
Ngẩn ngơ buồn, vời vời bước đi.
Âm thanh buồn huyền diệu lưu ly,
Như lạc bước, khung trời mờ ảo!

Em rùng mình, thấy lòng bé nhỏ,
Đắm chìm trong cuộc sống đờn đau!
Nghe tin anh, mây loang lổ hoen màu,
Bạn đồng nghiệp sớm về tiên cảnh!

Anh ơi, giã từ cuộc đời ảo ảnh,
Bệnh nhân còn đây, trong cảnh đợi chờ.
Anh nhòa cười, suối vắng sầu mơ,
Vùng khói lửa, đưa anh về bến mộng!

Anh ra đi, bao người xúc động,
Thương mẹ già trông ngóng chiều quê!
Con thơ, vợ yếu sầu khổ tái tê,
Tìm trong giấc mộng, “anh về thăm em”

Bệnh viện buồn, cảnh sống nhá nhem,
Bông hoa Y ĐẠO, sáng choang góc trời!
Vi thương người, chịu mất cuộc đời,
Mong cho trần thế, diệp vơi hận thù!

58 HOÀNG SA TRINH NỮ (1974)

(Kính tặng Th. tá Hải quân Nguyễn văn Thà,
Th/tá Nguyễn thanh Trí và 24 chiến sĩ
Hải Quân hy sinh)

Việt Nam, hình chữ “S” dịu dàng,
Áo Mẹ trải thảm Trùng dương sáng ngời.
Hoàng Sa, hoa trinh nữ biển khơi,
Nụ cười tươi thắm núi đồi Trường sơn!

Trung Quốc lăm le để ý ngó dòm,
Mẹ già chuẩn bị đánh đòn bọn tham!
Vùng trời Hậu Nghĩa tiếng thơm,
THA LA xóm ĐẠO sản sinh anh hùng

Nguyễn văn Thà, Thiếu tá Hải quân
Năm 74, dũng cảm đánh tan quân thù
Bộ Tham Mưu, chiến hạm chúng lâm nguy...
Máu thù nhuộm đỏ biên thù Trùng dương!

Quân ta ít, nhưng ý chí quật cường,
Biển gào, sóng hét, núi non đồng tình.
Vì dân, vì Tổ quốc BỎ THÂN
Anh hùng cứu nước lung linh mây ngàn

Thù ngoài không sợ, sợ dòi đục trong
xương,
Cúi đầu dâng hiến cho phụng ngoại xâm.
Nhìn về quê Mẹ, ruột héo gan bầm,
Còn trời, còn đất, nước non vẹn toàn!

59 TUỔI TRẺ ANH HÙNG (1975)

Kính tặng Th/ta Tôn thất Trần
Sĩ quan Võ Bị Quốc Gia ĐÀ-LẠT

Trời ban TRÂN, anh lính chiến,
Ngôi trường Mẹ đã huấn luyện người Hùng.
Tình yêu TỔ QUỐC, thủy chung,
LƯƠNG TÂM, TRÁCH NHIỆM bao trùm trời
Nam.

Tuổi trẻ, nghĩa khí, hiên ngang,
Trái tim khao khát đáp đền núi sông!
Coi thân mình, nhẹ như cánh hồng,
Đạn bom, khói lửa, lướt xông đến cùng!
Chiến công rực rỡ vang lừng,
Tái chiếm Quảng Trị, ghi tên bảng vàng.

Thời cơ, vận nước ngựa nghiêng,
Quyết lòng gìn giữ lời nguyên tự-do!
Rơi vào tay địch, GIÓ HÚ càng to
Nêu cao nghĩa khí vì đời vì dân.
Vạch mặt bọn gian ác dã nhân
SỰ TỬ dù chết, sỏi rừng hoàng kinh!
Bình Chánh ơi, vùng đất Thần-linh,
Máu hồng tuôn đỏ, ruộng đồng xanh tươi!

Mắt xác, Hồn vẫn sáng ngời,
Về Sài gòn thăm mẹ, thăm người thân yêu!
MỘ GIÓ HÚ, xứ Huế buồn thiu,
Hồn về quê cũ, ngậm ngùi gặp Cha!
Giờ đây, đại dương cách trở bao la,
Bà con Hậu Nghĩa một nhà thương yêu!!

61 TRẬN CUỐI CÙNG (Mùa xuân 75)

Kính tặng Tướng LÊ MINH ĐÀO
Và anh em binh sĩ trận Xuân lộc

Ở thế ngăn chặn ngõ vào,
Đàn binh bố trận, thấp cao tranh hùng.
TRÍ TÀI, DŨNG KHÍ hiên ngang
Bảo vệ TỔ-QUỐC, nước non an toàn!
12 ngày lửa đã thử vàng,
Quyết dày, móng tay nhọn, ghi trang sử đời.
Núi xương, sông máu ngậm ngùi,
Chờ che đồng đội, tình người sáng trong!
Hỡi ơi, vận nước suy vong,
Đang bị phản bội, xác hồn chơi vơi!
LƯƠNG TÂM, TRÁCH NHIỆM với đời,
Quyết lòng TỬ THỦ, hỡi ôi chẳng thành!

Lao tù uất nghẹn, lệ tràn,
Xót thương đồng đội héo hon tiêu điều!
Quê nhà, cảnh sống đều hiu,
Chìm trong u tối, muôn chiều xót xa!
Trùng dương sóng gió lan xa,
Gió mây gặp mặt, lệ nhòa sương rơi!
Qua rồi, vật đổi sao dời,
Tình yêu Quê cũ khó dời đổi thay!

62 GƯƠNG ANH HÙNG (1975)

Tưởng nhớ Thiếu tướng Nguyễn Khoa Nam
Đã tự sát tại Cái Khế, Cần Thơ

Xuất thân từ gia đình Khoa bảng
NGUYỄN KHOA, xứ Huế, thương nước yêu dân.
Lại thấm nhuần từ bi đức Phật trong ngần,
Yêu thích nghệ thuật, tâm hồn thanh cao!

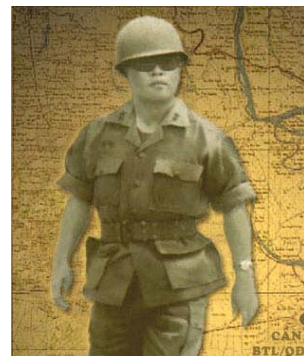
Vào Quân ngũ để giúp nước, cứu đời,
Nhảy dù, vì anh thích nhìn trời bao la...
Núi rừng Bắc Việt xanh thắm lựa là,
Tham chiến Điện Biên Phủ ngân nga đêm dài!

Sau Hiệp định Geneve, đất nước chia hai,
Giúp Tổng thống DIỆM trên đà dựng xây.
Bình Xuyên nổi loạn trời Tây
Chung tay bình định, tung bay cờ vàng!

Trò đời chính trị, ích kỷ, gian tham,
Bốn vùng chiến thuật, đánh tan quân thù!
Xót thương Việt Nam, khói lửa mịt mù
Bao thanh niên trai trẻ ngàn thu lạnh lùng!

Phản bội, vi phạm ngừng bắn Mậu Thân
Hè 1972 Đổ Lửa, nước non điêu tàn!
Trách nhiệm bảo vệ Khu IV miền Nam
Quyết lòng gìn giữ, bình an muôn người!

Thời vận điên đảo 1975, Hỡi ơi!
Bị đâm sau ót, Quân Dân anh hùng!
Bỏ đường SÔNG NHỰC, chịu CHẾT VINH
Đĩa danh Cái Khế, vang lừng tiếng THƠM!

63 TRÁI TIM HẬU NGHĨA

Kính tặng Đ. U Nguyễn văn Thịnh
Hy sinh 30-4-75

Vàm Cỏ Đông xuôi dòng về biển cả,
Bao nghĩa tình trĩu nặng phù sa.
Gặp cơn bão táp phong ba,
Dòng nước rút, khối đá ngà cậi trông!

Quê nhà trong cảnh khói lửa chiến tranh,
Giặc đang thể mạnh, tấn công lấp đầu.
Thế cờ phải rút, giảm bớt thương đau,
Tình nguyện ở lại cản ngăn quân thù.

Bầu trời Hậu Nghĩa khói lửa mịt mù,
Tường thành đứng cảm, đương đầu đạn bom
Giúp cho bè bạn rút lui an toàn,
Rơi vào tay giặc, vẫn hiên ngagn anh hùng!

Trái tim LÊ LAI , con cháu Lạc Hồng,
Can trường nhận lãnh việc làm cứu dân!
Còn vạch mặt nạ những kẻ ác nhân,
“Chết VINH hơn Sống NHỰC”, nước non
vận tàn!

Dù nay bà con sống cảnh tha hương,
Trái tim Hậu Nghĩa, tình thương lưu truyền!

64 TIỂU ANH HÙNG CA

Kính tặng trường THIẾU SINH QUÂN
Vũng-tàu 30-4-1975

Những mầm non lạc lõng chợ đời,
Mất cha hoặc mẹ, chiến trường hy sinh.
Ngôi trường là mái ấm gia đình,
Tương lai, ánh sáng các em nương nhờ!

Nước nhà trong cảnh nguy cơ,
Hứa được di tản, cuốn cờ xa bay!
Mẹ đau đàn trong cảnh bó tay,
Bỏ con cô cút, rõ hay tình đời!

Bên ngoài súng nổ đạn rơi,
Ngọn lửa tàn ác, bầu trời tan thương!
Gà con mất mẹ, ngơ ngác hãi hùng!
Biết cậy nhờ ai! mộ chôn đến gần!

Các em lớn, thấy trách nhiệm của mình,
Quyền huynh thế phụ, nghĩa tình sâu xa!
Tình thương, trách nhiệm bảo vệ trường
nhà,
Rắn không đầu, cũng quyết xông pha với
đời!

Những trái Tim Non, vụng dại sáng ngời,
Nhịp nhàng chiến đấu do trời xót thương!
Súng hết đạn, vẫn đứng cảm can trường,
Hạ cờ Tổ quốc, tạm ngừng giao tranh!

Quân thù khiếp vía, lo sợ phập phồng,
Xông vào chiếm cứ, Chim Non rừng bay xa!
Biển Đông sóng vỗ cưỡi xòa
Thua trí, TIỂU ANH HÙNG CA nhớ đời!

65 NGẬM NGÙI

Trận đánh cuối cùng CỬA VIỆT, TĐ 2 TQLC
(Phỏng theo MX Trần văn Loan)

Hỡi những trái tim CÔNG CHÍNH,
Đã bao lần mình bị gạt lừa!
MẬU THÂN còn đó, HÈ ĐỒ LỬA chưa phai
Trò đời chính trị, gió mưa phủ phàng!

Vì chính nghĩa, BẢO VỆ giang sơn,
Xót thương xương máu da vàng khổ đau!
HÒA BÌNH, ĐÌNH CHIẾN, ao ước bao lâu!
“Tâm xà, khẩu Phật” rắc mùi tanh hôi!

CỬA VIỆT ơi, làm chứng cõi đời,
“Hòa bình bán vẽ” hão vời đưa ra. .
Anh em “mừng vội” trao bánh tặng quà,
“NỤ CƯỜI CHƯA DỨT, KHÓC ÒA CÀNG
TO”

Lợi dụng lòng tin, mách khéo thăm dò
Vây thành, hãm quách, quanh co khó
lường...
Lòng CHÍNH NGHĨA, một dạ thủy chung,
Không đánh, CHỈ ĐỠ... an toàn rút lui...

Hỡi ơi, ĐANG THẮNG MÀ PHẢI THỤT LÙI
NGƯỜI TRUNG CHỊU NẠN, có trời xót
thương!
Vì TÌNH THƯƠNG chịu thịt nát xương tan!
Phải chằng vận nước, đa đoan, ngậm ngùi!!

66 HÙM THIÊNG

(Phỏng theo MX Đoàn văn Tinh)

Đang là chủ cả vùng phương Bắc
Đồng Hà, Mỹ Chánh, Cửa Việt, Khe Sanh...
Bước chân ta lở núi, bồi thành
Quân thù khiếp vía, kinh hồn HÙM THIÊNG!

Hỡi ơi, vận nước ngựa nghiêng,
Vì danh, vì lợi, ưu phiền Non sông!
Bất trời ta, như VỢ phản bội CHỒNG,
Nhìn lại ĐỒNG ĐỘI, NÚI RỪNG quặn đau!

Mặc dù đã lường trước tính sau,
Tả xông, hữu đột, đánh nhau đến cùng!
Nhìn BÀ CON máu lệ tuôn dòng,
Sợ cỏ cây, hoa lá LỤY vòng hàm oan!

Nên đành chịu cảnh CON TẠO đa đoan,
HY SINH THÂN PHẬN, khóc than với trời!
Ngục tù, xiềng xích sắt Hỡi ơi!
LÒNG TA KHÓ NHÓT, tình người mệnh
mông!

Tuổi già, sức yếu, cuộc sống long đong,
Trường Sơn còn đó, biển Đông còn gào!
Hồn thiêng sông núi, hơi thở trắng sao,
NGÀY MAI trời sáng, phất cao CỜ VÀNG!

67 TƯỚNG SATAN

Việt Nam là dân tộc Anh Hùng
“Chết Vinh, Sống Nhục” để danh lưu truyền.
Gương xưa của Nữ Trưng Vương,
Thua sức Tô Định, Bắc Giang liêu mình!

Gần đây, Hoàng Diệu, Nguyễn tri Phương,
Thất thế tự sát, chớ không đầu hàng!
Chiến tranh Việt Nam CHÍNH NGHĨA huy hoàng,
Cớ sao đầu giặc, để làm NHỤC dân!

Lệnh đầu hàng như lưỡi dao găm
Đâm vào SAU ÓT Quân Dân Anh Hùng!
Năm Tướng: HƯNG, VỸ, HAI, PHÚ, NAM
Anh dũng tự sát, tiếng vang muôn đời!

Và bao TÁ, UÝ, Binh sĩ của Người
Lấy máu nhuộm đỏ lá cờ TỰ DO.
Hàng ngàn Sĩ quan tù tội, dày vò,
Hàng triệu dân vô tội chôn vùi BỂ ĐÔNG!

Hỡi ơi, danh Tướng mà ĐẠI Tiểu nhân,
Hai lần PHẢN CHỦ (1), trái oan tình đời!
Nhục thay, tên Sáng mà lại Đen thui,
Satan ơi Hỡi, muôn đời CUỒI CHẾ!

- (1) Âm mưu lật đổ T. T Ngô Đình Diệm, 1963
- (2) Đầu hàng CS 30-4-1974

5 Tướng và 2 Tá đã tự sát, sau khi Dương văn Minh đầu hàng :

Tướng Phạm văn Phú, TL QĐ 2 QK 2 tự sát tại Sài gòn
Tướng Nguyễn khoa Nam, TL QĐ 4 QK4
Tướng Lê văn Hưng, Phó TL QĐ 4 QK 4, Tự sát ở C. Thơ
Tướng Trần văn Hai, TL SĐ 7 Bộ-binh
Tướng Lê văn Vũ, TL SĐ 5 Bộ binh.
Trung tá Nguyễn văn Long, Tự sát trước tòa QHVN
Đại tá Hồ ngọc Cẩn (gốc TSQ) Tỉnh trưởng Chương Thiện)

68 TÙ KHÔNG BẢN ÁN

Lính là mái nhà che mưa, che nắng,
Là lũy tre ngăn gió đầu làng.
Bờ đê ngăn cản, nước khỏi tràn lan,
Cây ĐÀ cổ thụ, xóm làng yên vui.

Tình đời hờn căm, ích kỷ nhỏ nhoi
Tù KHÔNG bản án, oái oăm nào nùng!
Ôi, đêm mờ độc ác thế gian,
Vô tri sỏi đá, chẳng màng lương tri !

Người với Người sao chẳng nghĩ suy,
Lợi dụng cơ hội, GIẾT đi Tình Người.
Xem chúng tôi như rơm cỏ, rác rưởi,
Đọa đày, hành hạ, vui cười nhe răng!

Tình người chìm xuống bùn đen,
Cảnh sống THÚ VẬT, tối tăm nào nùng!
Mồ hôi, nước mắt, đói khổ, lạnh lùng,
Rừng sâu, nước độc, tội cùng khổ đau!

Phải chăng trần gian, địa ngục là đây,
Coi thường Trời Đất, lương tâm tình người!
Người TRUNG HIẾU thịt nát xương rơi,
Để cho bọn nịnh, trò đời nghênh ngang!

69 XUÂN NÚI RỪNG 1976

Xuân về đứng giữa đất trời,
Non xanh nước biếc reo lời dạy khuyên.
Đốn cây chẻ củi, đồi núi lưng triền,
Xây lều cất trại khỏi phiền lo âu!
Cuốc đất lật cỏ, gieo cấy hoa màu,
Mùa về gặt hái, lộc trời ban ơn.
Trời cao chứng kiến người hiền
Kể chi thiên hạ triền miên la rầy!

70 NHỚ BAN Y/S Đ/U PHẠM BÁ KHÁ

Tưởng nhớ anh em SQ chết trong
trai Cải tạo.

Trong lớp mình, bạn hiền lành, ít nói
Thường giúp bạn bè với nụ cười tươi.
Đóa hoa Mai, đem trí tuệ cứu đời
Chiến tranh máu lửa, dịu voi đau buồn!

Nụ cười chưa dứt, suối lệ dồn tuôn,
Mang thân tù tội, núi rừng thờ than!
Với kẻ thù, bạn sống hiền ngang,
Cái chết anh dũng tiếng vang để đời!

Rừng sâu, nước độc bạn ơi!
Bạn còn ở đó, hay dời về kinh?
Máu bạn đã cứu thế hệ chúng mình,
Tự do cập bến, nhân tình nở hoa.

Chiều nay mây trời, gió thoảng xa xa,
Kìa, hình ảnh bạn, u hoài nhớ thương!
Uống nước dừa bằng giấy chuyền serum
Gió reo, sóng vỗ, bãi biển Cảnh Dương
thuở nào!

Cầu trời thương xót kẻ thanh cao,
Phước lành gia đình bạn, ngọt ngào hương
thơm!

71 GIẤC MƠ HÀO-HÙNG

(Kính tặng Anh em chịu cảnh lao-tù...)

Túp lều cung điện vàng son,
Nữ tỳ hầu hạ cháo cơm hằng ngày.
Địa Bệ Rồng ru giấc ngủ say,
Quân hầu canh gác, rào màn chờ che.
Xoa bóp, càng mạnh càng phê,
Giúp cho da thịt, luyện nghề võ công.
Rèn luyện thân xác vàng ròng,
Tâm linh nung nấu, ánh hồng bùng sôi!
Ngày ngày ra ngắm mây trời,
Tâm hồn sáng khoái, làn hơi nhẹ nhàng!
Mồ hôi đổ, sức lực tăng,
Hoa rừng nở rộ, gió trăng hữu tình!
Núi đèo, yên tĩnh tu hành,
Nhịn cơm, rách áo, để hồn lâng lâng!
Biến đời có có thành không,
Bồng lai tiên cảnh ở gần quanh ta!
Nợ nước nặng hơn tình nhà,
Nắng vàng, gió dịu quanh ta ảm bồng.
Chín tầng cao thăm mênh mông,
Cha ta khen ngợi, xứng con của trời!
Thời gian cứ thế mà trôi,
Hết càng thử thách, luyện tôi nên người.
Những ai lấp bể, non dời,
Mà không sống cảnh “giấc mơ hào hùng!”

72 ANH LÍNH BIỆT KÍCH MỸ (2008)

Tặng ông HÀ XUÂN (hiện ở IOWA City)

Hỡi ông Bạn, bóng xế, chiều tàn
Nơi Ông sinh trưởng, tỉnh Hà Giang.
Di cư vào Nam, vì yêu nước,
Trở thành Biệt kích, dáng hiền ngang.
Được về quê cũ, lo việc lớn,
20 năm lao lý vẫn bền gan.
Dù nay an dưỡng, vùng đất Hứa
Nhớ thương đất Mẹ, lệ ứa tràn.

73. THẤY KHÔNG ANH !
(Ông ban Đồng minh)

Thấy không anh, đất nước tôi tan tành,
Trò đời Chính trị, sử xanh ngậm ngùi!
BAN, THỦ, sự sống mờ ảo chơi vơi. .
Quyền lợi ích kỷ, đất trời tang thương!

Vì đâu! trói tay, để chịu hạ hành...
Rừng sâu nước độc, lạnh lùng quạnh hiu!
Lao tù xiềng xích, đói khát đủ điều,
“BAN” ơi, thấy cảnh trở trêu... nã nùng...!

Người chết rồi, chẳng được an thân,
Nghĩa trang đào xới, thỏa lòng hờn căm!
Ai ơi, vì sao thay dạ đổi lòng?
Đâm vào sau ót, hại người Hiếu Trung!

Thương phế binh, hình ảnh thân thương,
Bị đời ghét bỏ, dọa hăm hằng ngày!
Lạnh lùng, đói khát, cảnh sống chua cay,
Hỡi ơi bè bạn, có hay chăng nào!

Thế hệ chúng tôi như lá lìa cành,
Biển đời vật chất, hồi tanh nghĩa tình!
Lòng CHÍNH NGHĨA, gió thổi qua màn,
Chỉ còn HY VỌNG, Cao Xanh Nhiệm Màu!!!

74 ƠN ĐỀN NGHĨA TRẢ
Kính tặng Th/tá Nguyễn quý An
(Báo Diễn đàn Phụ-nữ 186)

Anh hùng Không quân Th/tá Nguyễn quý An
Làm tròn nghĩa vụ nước non chu toàn.
Tình Việt Mỹ sáng chói như son,
Hiểm nguy máu lửa, quyết lòng giúp nhau.

Bầu trời súng đạn, mây trắng ủ sầu,
Máy bay trúng đạn, đảo quay đất trời!
Tình thương người kỳ diệu như áng mây
trôi,
Tám bạn Mỹ thoát chết, chim trời bay xa...

Lại bao lần can đảm xông pha,
Coi nhẹ cái chết, lao ra cứu người!
Hỡi ơi, mang HAI CÁNH TAY GIẤ, vá đời
Vẫn không đủ tiêu chuẩn, xa rời quê hương!

Trời cao có mắt, xót thương,
Dòng suối tình nghĩa tìm phương đỡ đần
Đại tá Masuoka vượt bao chướng ngại khó
khăn,
Quyết lòng đưa bạn ĐẾN BỜ tự do.

Được chính phủ Clinton, suy nghĩ đắn đo,
Hội Cựu Chiến Binh Việt Mỹ reo hò mừng
vui
Riêng Đại tá Masuoka rất đổi ngậm ngùi,
Ơn đền nghĩa trả, lòng người THỦY
CHUNG!

75 BUỒN CHI ANH

(Kính tặng Quý vị cô đơn trong
Đường Lữ)

Tre tàn thì măng mọc,
Đó lẽ sống muôn đời.
Chính nghĩa hợp ý trời,
Tận hưởng đời ban ơn

Đây trái ngọt, hương thơm,
Ngọt lành vùng đất Hứa...
Tình thương người vời vợi
Mộng đẹp của trần gian!

Quên đi mọi dĩ vãng...
An lành trong hiện tại
Hy vọng ở tương lai. .
Vui tươi và hạnh phúc.

Cố tìm, sẽ được gặp,
Giống tốt sanh trái ngon.
Đời hoa dù héo mòn
Hương thơm còn mãi mãi...

76 SỎI ĐÁ

Tưởng nhớ Anh hùng, Tử sĩ
đã hy sinh cho đất nước

Trời sinh ra làm thân SỎI ĐÁ
Sống trên ĐẤT Mẹ thân thương!
Chúng ta đôi bạn cùng đường,
Cõi đời ngang trái, dựa lưng sống còn.

ĐẤT ơi, Người hưởng phước khôn ngoan,
Tạo HOA BIẾT NÓI điểm trang cho đời!
Tạo cây xanh, trái ngọt hoa tươi,
Chim trời cá nước, vui đùa héo hon!

Người Đời tưởng mình vá bể lấp non,
Lâu đài Vua Chúa vàng son huy hoàng!
Vạn Lý Trường Thành, Kim tự Tháp vẻ vang...
Cũng theo năm tháng... XÓI MÒN mà thôi!

Cõi đời như sóng nước vỗ bờ,
Thấy đó, mất đó hư vô khó lường,
Hoa nào dù rực rỡ sắc hương,
Cũng VỀ CÁT BỤI, tro than ảo vời!

Chúng ta, đạp đất đội trời,
Hồn thiêng SỎI ĐÁ có trời chứng minh!
Thương yêu, chung thủy với ĐẤT hết mình,
CÒN NON, CÒN NƯỚC, mỗi tình NÀO
PHAI!

77 TƯỢNG NHỚ NGHĨA TRANG BIÊN HÒA

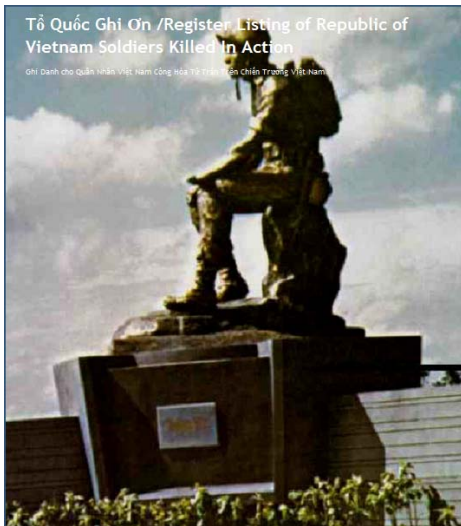
Về thăm Nghĩa trang một chiều gió lộng,
Khung trời xưa chìm đắm ngủ say.
Xa lộ Biên hòa cuộn cuộn gió bay,
Biển đời ai oán, nổi sầu chứa chan !

Ôi, DŨNG KHÍ ĐÀI âm cảnh mơ màng,
Linh hồn 30,000 Nghĩa sĩ, ngõ ngàn bơ vơ !
VÀNH KHĂN TANG đắm lệ sương mờ...
GƯƠM THIÊN lạnh lẽo, ngẩn ngơ gió chiều!

Anh LÍNH TIẾC THƯƠNG, thân ngã bệ xiêu,
Vì thương đồng đội chịu nhiều trái ngan !
ÂM DƯƠNG cách biệt đôi đàng...
Màng đen tội lỗi, bàng hoàng Thần linh.

Bao mầm non trai trẻ, cõi vô hình
Là nơi nương tựa, nghĩa tình nước non.
Niềm tin, sự sống, con cháu Lạc Hồng
Tự do, Hạnh phúc...non sông ba miền.

Với người sống, ý thế cậy quyền,
Buồn người khuất mặt..nhãn tiền không sai !
Dòng đời thác nước đổ mau,
Sông sâu, Biển rộng...một màu trong xanh.

78 TƯỢNG HAI LÍNH VIỆT MỸ

Chúng ta tuy hai mà một,
Vì trái tim chứa đựng MỘT Tình thương.
Trời Westminster xinh đẹp lạ thường..
Mối tình VIỆT MỸ dựa lưng đội Trời.

Trải qua bốn ba, gian khổ một thời...
Kề vai sát cánh xây đời yêu thương !
Máu xương đổ khắp chiến trường !
Mississipy than thở, Cửu long nghẹn ngào !

Vì cõi đời còn lắm lao đao,
Là sóng phản bội...lật nhào thuyền mơ
Tan tành, chìm đắm..cảnh vật xác xơ !
Kê ra đi, người ở lại...lệ mờ lòng đau !

Trời Cali tình bạn nghẹn ngào,
Qua rồi thử thách, ngàn sao sáng ngời.
Những trái tim CÔNG CHÍNH yêu đời,
Lòng tin TƯỢNG ĐÁ, đất trời chứng tri.

Nhìn về tương lai, cùng một hướng đi
Dắt dìu nhân loại, quản gì khó khăn. !
Mối tình VIỆT MỸ ghi đậm vàng trắng
Bình minh nở rộ, quả đất tròn long lanh !

BS TÔ ĐÌNH ĐÀI